

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

XIII. Declaratur aliud fundamentum, ex quo oritur prædictum Deiparæ
Virginis speciale auxilium &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

tum, & in hoc sensu sunt intelligendi S. Augustinus *hom. 73. & 107.*
& D. Thomas *2. 2. q. 83. art. 7. & 15.* dum videntur negare infallibi-
lem esse impetrationem pro alio.

CAPUT XIII.

*Declaratur aliud fundamentum, ex quo oritur
prædictum speciale auxilium DEIPARÆ
Virginis, &c.*

68.

Utrum
Beati quid-
piam me-
reri vale-
ant?

ADVERTENDUM est primò pro faciliori declaratione
eorum quæ dicenda sunt, controversiam esse inter Theo-
logos, an Beati in cælo mereantur de congruo, nam de
condigno, secundum ordinariam DEI legem, certum est
non mereri. Complures antiquiores Theologi, quos refert Suarez
lib. 12. de merito cap. 34. num. 4. ac nonnulli ex modernis, è quorum
numero est Vasquez *1. 2. disp. 216. cap. 4.* censuerunt posse Beatos sibi
& alijs aliqua dona gratiæ vel accidentalit gloriæ de congruo me-
reri. Verùm S. Thomas, & cum eo reliqui ferè omnes Theologi sen-
tiunt Beatos, sive Angelos, sive homines nihil sibi, aut alijs, neque
etiam de congruo, mereri posse. Videatur S. Doctor *1. p. qu. 62. a. 9.*
& *in solut. ad 2. & 3.* & *2. 2. q. 83. art. 11. ad 1.* verùm quidquid sit de
hac controversia, quam idem P. Suarez, qui consuli poterit, loco *sup-*
cit. eruditè discutit ac resolvit, ambigendum non est, posse Beatos
in cælo & altera vita suis antecedentibus, sive hujus vitæ meritis
nobis patrocinari & adjuvare, atq; adeò eadem merita nobis de con-
gruo prodelle, ut docet S. Thomas in *4. dist. 45. q. 3. art. 3. ad 4.* Et
consentiunt SS. Augustinus, Leo Papa, alijsq; Patres, & Doctores
Theologi.

*Lib. 21. de
Civ. Dei,
c. 27.
Serm. de
SS. Petro
& Paulo.*

*Lib. de pra-
destin.
1. 2. q. 114,
a. 6.*

Duplex
datur me-
ritum; &

Secundò advertendum est præter meritum perfectum filiorum
DEI, quod de condigno vocatur, dari aliud meritum minùs perfectum,
quod de congruo Theologi appellant, juxta mentem SS. Patrum, ac
præcipuè Augustinum & D. Thomam. Hoc verò meritum de con-
gruo probabiliter distinguitur ab impetratione; meritum enim de
congruo, præcisè sumptum fundatur in dignitate & bonitate operis,
quatenus in obsequium & honorem DEI cedit, impetratio verò in
bonitate

bonitate & liberalitate DEI exaudientis; qui proinde preces exaudiendo ut sic solum donare, non autem retribuere vel remunerare dicitur.

quomodo
ab impe-
tratione
distingua-
tur?

Tertio observandum est, quod ad merendum alteri de congruo necessaria sit quaedam operantis relatio, opus suum referentis in commodum alterius; nam opus bonum ex se non refertur in commodum alterius, sed solum in commodum & bonum ipsius operantis: cum hoc tamen fiat, merita quæ Sancti habuerunt in hac vita, nunc posse nos adjuvare de congruo, etiam si illi sua opera ad illos effectus promerendos peculiari affectu non obtulerint; quia ad merendum hoc modo satis est generalis affectus charitatis, quo cupiunt iusti suis meritis prodesse omnibus, quantum in ipsis est; ut patet ex illo *Genesis* 18. capite: *Si invenero in Sodomis quinquaginta iustos in medio civitatis, dimittam omni loco propter eos.* ubi specialem illos iustos in operibus suis relationem ad hunc effectum habuisse, credibile non est.

Quid ne-
cessarium
sit ad me-
rendum
alteri de
congruo?

Quarto observandum est, ex doctrina S. Thomæ 1. 2. q. 114. art. 6. & sequentibus, per meritum de congruo posse justum promereri alteri plura dona supernaturalia ad salutem conducentia æternam. Cujus rationem reddit S. Doctor loco cit. his verbis: *quia homo in gratia constitutus, implet DEI voluntatem, congruum est secundum amicitiam proportionem, ut DEVS impleat hominis voluntatem in salvatione alterius, licet quandoque possit habere impedimentum ex parte illius, cujus aliquis Sanctus justificationem desiderat.* Hanc eandem doctrinam tradit S. Augustinus, & lib. 20. contra Faustum cap. 21. & lib. 21. de Civit. Dei c. 27. Inter hæc verò dona supernaturalia, quæ iustus alteri promereri potest, merito recensentur remissio peccatorum, uti docet S. Thomas loco cit. ad 1. & colligitur ex illo *Matth. 9. & Luca 5. cap. Videns IESVS fidem illorum dixit Paralitico: Confido tibi, remittuntur tibi peccata tua;* in quæ verba S. Ambrosius: *Magnus, ait, Dominus, qui aliorum merito ignoscit alijs, & dum alios probat, alijs relaxat errata. Cur apud te homo collega non valeat, cum apud DEVM servus, & interveniendi meritum, & jus habeat impetrandi.*

Merito de
congruo
potest quis
proximo
plura dona
supernatu-
ralia pro-
mereri.

Lib. 5. ad
c. 5. Luca.

His præmissis, facile intellectu erit, quomodo dicatur ille æternum non passurus incendium, qui ritè sacrum Scapulare gestat, & in eo moritur. Etenim dubium non est, quin sacratissima Virgo

69.

multa

Per multa
& varia be-
neficia SS.
Virgo in
terris posi-
ta homini-
bus de con-
gruo pro-
meruit, &
nunc obti-
net in cæ-
lis.

Quid sen-
ferint SS.
Patres de
sublimita-
te ac ple-
nitudine
gratiæ B.
Virginis?
*Orat. 2. de
dormition.
Virg.
Orat. de
laud. Virg.
Serm. de
Nati. B. V.
Lib. de ex-
cellent. V.
cap. 8.
In Speculo
B. Maria
lect. 5.*

multa & varia hominibus beneficia merito de congruo promeruerit in vita, & modo obtineat ex præcedentibus suis meritis in cælo. Si enim, ut diximus *suprà* ex S. Thoma, ex eo, quod homo in gratia constitutus implet DEI voluntatem, congruum est, secundum amicitie legem ac proportionem, ut DEUS impleat hominis voluntatem in alterius salvatione, profectò præ omnibus mirum in modum hoc debet competere eidem DEIPARÆ Virgini, cùm divinam voluntatem præ Sanctis omnibus longè perfectissimè semper adimpleverit, ideoq; ad sublimissimum inter omnes puras creaturas gratiæ & amicitie cum DEO gradum elevata fuerit. Hanc ineffabilem sanctissimæ Virginis gratiæ sublimitatem & plenitudinem, imò abyssum, sancti Patres unanimi consensu, animisq; præ admiratione suspensis, miris celebrant encomijs. S. Joannes Damascenus vocat illam *Gratiæ abyssum*. *Gratia*, inquit S. Epiphanius, *Beatissimæ Virginis est immensa*. S. Bernardinus Senensis appellat, *Abyssum imperscrutabilem omnium charismatum Spiritus sancti*. S. Anselmus: *Quid amplius dicitur possim Domina? immensitatem quippe gratiæ, & gloriæ, & felicitatis tue considerare incipienti, sensus deficit, lingua fatiscit*. S. Bonaventura: *Immensa*, inquit, *fuit gratia quæ ipsa fuit plena*. & ita sancti Patres passim loquuntur de hac sanctissima Virgine post oraculum Angelicum, *Ave gratia plena. Et benè sola gratia plena dicitur*, ait S. Ambrosius in Lucam lib. 2. cap. 1. *quæ sola gratiam, quam nulla alia meruerat, consecuta est, ut gratia repleretur Authore*. Subdit D. Hieronymus Tom. 9. Epist. 10. ad Paulam: *Et benè plena, quia cæteris per partes præstat, MARIÆ vero simul se tota infudit plenitudo gratiæ*. Sexcenta similia testimonia SS. Patrum idem attentia hic adduci possent, quorum diffusam seriem Lector reperiet in Opere inscripto, *Corona Anni Mariani*, mense Septembri, &c. à nostro Ioanne Thoma à S. Cyrillo, Colonia primùm edito, & auctius recuso Salisburgi.

Nec deest ratio, quæ id persuadeat & confirmet. Nam certum est, juxta complures Doctores ac Theologos sanctissimam Virginem in primo instanti suæ conceptionis ampliori ac perfectiori gratia fuisse donatam, quàm supremum Angelum in sua creatione, & sanctificatione. Sed hæc eadem Virgo non paucis, ut ille, sed innumeris atq; continuis toto vitæ decursu, septuaginta duorum annorum spatio, juxta veriorum sententiam, actibus perfectissimis, & ex toto conatu

conatu atque viribus, & intensione præcedentis gratiæ & charitatis elicitis, ejusdem gratiæ augmentum & perfectionem promeruit: debet proinde fuisse quasi immensum illud ipsum gratiæ augmentum; imò immensissimum fuisse intrepidè, audenterq; affirmat Seraphicus Doctor S. Bonaventura loco supra cit. lect. 5. inquit: *Gratia MARIÆ, gratia verissima, gratia immensissima, gratia multiplicissima, &c.* Immensitatem quoque & supereminentem excessum gloriæ ejus, cujus semen est gratia, optimè elegantissimèq; describit, ex recentiori quodam DEIPARÆ amoris cultusq; studiosissimo, noster Franciscus à JESU-MARIA Tom. 2. commentar. in Apocalypf. cap. 19. sect. 3. his, mysterijs gravidis, verbis: *Candidè & ingenuè profiteamur, gloriam ac beatitatem MARIÆ longè ampliorem esse gloriâ Sanctorum atq; Angelorum omnium: tantòq; excedere, quantò vasta celi totius circumferentia punctulo uno diffusior est, quantò splendidum solis subar exiguâ candela luce est luminosius, quantò vastus oceanus unâ aque guttulâ, & totus terra globus pugillo pulveris est corpulentior.* Et alibi: *Multi Sancti, ac pleriq; Doctores affirmant Virginem Matrem plus gloriæ solam adeptam esse, quàm omnes Sancti, Angeliq; simul: adeò ut si posset singulorum gloria conglobari, & in quadam quasi libra cum DEIPARÆ Virg. sola gloria ponderari, tantum hæc propensura esset, ut terram & mare posset deprimere.* Ita ille. Et quod ipse de gloria, idem quoq; de gratia asserendum est. Francisco jungo Josephum à JESU-MARIA, pietate Marianâ ac sacrâ facundiâ ei supparem: qui in Opere supra laudato lib. 5. cap. 31. & 32. pereleganter de his discurret. Videantur etiam nost. Elias à S. Terefia in Legatione Ecclesiæ Triumphantis ad militantem lib. 2. cap. 10. & præfatus P. Joan. Thomas lib. de laudibus S. Annæ Cap. 21. num. 26. & ab illo citati Authores.

Quàm im-
mensa ejus
sit gloria?

Jam verò quod attinet ad impletam DEI ab eadem sanctissima Virgine voluntatem in summè excellenti, & heroico prorsus gradu, nemo sanæ fidei de hoc dubitare poterit. Quod egregiè inter alios docet S. Bernardinus his verbis: *Adfuit illi ardor charitatis eo modo, quòd mens illius in ardore dilectionis continuè tenebatur; DEVS enim illius menti se mirabilissimè iniunabat, omnesq; ejus potentias inferiores subditas, sub rationis imperio continebat. Aderat illi objectum Divinitatis, eò quòd semper habuit continuum aspectum ad DEI beneplacitum, promptumq; consensum semper gerebat in mente, divina beneplacita adimplendi. Vnde in ipsius persona agebat Propheta: Providebam Dominum in conspectu meo semper.* Et rursus: *In*

Tom. 2.
serm. 51.
art. 2. c. 1.

N

Virginis

Virginis voluntate tantâ pulchritudine divinus amor infusus est, quod nihil elligere vellet, nisi quod DEI Sapientia premonstrabat. Hoc ipsum S. Brigittæ per Angelum revelavit DEUS: In eodem puncto, inquit, quo gloriosa Virgo primò DEI cognitionem habuit, ejusdem Virginis benedicta voluntas DEI servitio se subiecit; nam omnia, quæ ipsi DEO placere cognovit, delectabilior sibi persicere placuit.

Hinc jam deducere manifestè poterimus sanctissimæ Virginis excellentissimè competere meritum de congruo respectu totius generis humani. Quippe cum in excellentissimo supra omnes puras creaturas gradu gratiæ sit constituta, & DEI voluntatem perfectissimè semper adimpleverit, congruum planè est, ut etiam DEUS ejus voluntatem circa hominum salutem adimpleat. Quod certè unanimiter SS. Patres significarunt; & imprimis S. Augustinus inquit:

Serm. 35.
de Sanctis.

Auctrix peccati EVA, Auctrix meriti MARIA: EVA occidendo obfuit, MARIA

Serm. 140.

vivificando profuit: illa percussit, ista sanavit. S. Chrysologus: Una peccata sic DEVM in sui pectoris capit, recipit, oblectat hospitio, ut pacem terris, vitam gloriam, salutem perditis, vitam mortuis, terrenis cum calidibus parentelam, ipsius DEI cum carne commercium pro ipsa domus exigat pensione. Deinde:

Serm. 142.

Ipse, inquit, Angelus miratur omnes homines vitam meruisse per feminam. Sanctus Anselmus, Scimus, inquit, Beatam Virginem tanti esse meriti gratiæ apud DEVM, ut nihil eorum, quæ velit efficere, possint aliquatenus effectu carere. Consentiant SS. Ephrem Orat. ad sanctissimam Virg. Germanus de Zona Virginis. Damianus de Annuntiatione.

Quod si hæc vera sint spectatâ rei naturâ, quid dicendum erit in particulari casu nostro, ubi specialis de hoc revelatio, & Mariæ

Ex cõgruo
Deiparæ
Virg. meri-
to procedit
speciali
auxilium,
quo medi-
ante Con-
fratres e-
jus æternū
non pati-
entur in-
cendium.

voluntatis significatio adest? Enimverò specialiter illa per revelationem B. nostro SIMONI exhibitam, quam supra divinam fuisse ostendimus, significavit, eos, qui sacro Carmelitarum Scapulari insigniti fuerint, æternum non passuros incendium; cujus promissionis veritatem non immeritò refundimus in meritum sanctissimæ Virginis de congruo: quandoquidem juxta S. Anselmum supra citatum, ex vi hujusmodi meriti, possit efficaciter piissima Virgo præstare & promittere, quæcunq; voluerit. Neq; ad hoc necesse est novo sanctissimæ Virginis merito, aut speciali relatione, qua in hoc mundo obtulerit opera sua, ordinaveritq; ad tale beneficium obtinendū pro Confratribus sacri Scapularis. quia ultra id quod omnibus prodelle voluit,

voluit, & omnium salutem procuravit, quantum in ipsa fuit, juxta SS. Patres, singularis est ratio respectu eorum, qui ritè gestant hunc habitum Virgineum, adeòq; isto modo potuit tale beneficium illis de congruo promeruisse. Nam ex eo, quod speciali filiatione conjunxerit sibi Virgo Mater eos, qui prædictum suum habitum gestant, promeruit quod specialiter ipsdem DEUS benefaciat, etsi in vita sua nihil de hoc cogitaverit, dum meritorie operabatur, quia implicitum seu præsumptum ejus desiderium ad hoc sufficit: uti de justis in universum annotat P. Suarez. Accedit quod, uti dicebamus, specialis de hoc adsit revelatio, per quam sanctissima Virgo voluntatem suam distinctè & expressè declaravit, atq; ideo sicut ex *Genesi* 18. colligimus, quod DEUS civitatibus Sodomorum propter decem justos, si intra eas inventi fuissent, pepercisset, tametsi opera sua ad eum finem prædicti justis non retulissent, sufficiente nobis ad hujus rei veritatem divino testimonio: ita sanè cum serenissima Virgo declaraverit & revelaverit non passuros sempiternum incendium, qui sacro Scapulari investiantur, & requisitas ab ea adimplent conditiones, tametsi illa specialiter ad hunc finem in vita sua non fuisset operata, sufficere nobis debet tantæ Virginis & DEI Matris testimonium.

Dicit aliquis, dubium non esse quin potuerit prædictis Confratribus necessaria ad salutem beneficia promereri DEIPARA Virgo ex merito congruo; verùm tamen ejusmodi meritum non habere certum & infallibilem effectum, adeòq; ex vi talis meriti non posse absolutè verificari, quòd æternum non patientur incendium, qui sacrum ejus Scapulare gestaverint; sed potiùs congruum duntaxat hoc esse, nullatenus autem debitum ex justitia. Huic dubitationi in sequenti Capite satisfaciemus.

C A P U T XIV.

Satisfit difficultati ex superiore Capite procedenti.

Ro resolutione difficultatis propositæ in fine præcedentis Capitis, advertendum est *primò*, meritum *de congruo*, tametsi perfectionem meriti *de condigno* non attingat, in suo tamen ordine esse verum meritum. Ratio est, quia de

70.

N. 2

ratione